

Hvornår burde du skyde en panser?

Af Larken Rose, oversat til dansk af Spindelslyngel, 2019

Det spørgsmål, selv ubesvaret, udløser per automatik et hysterisk anfald hos de fleste "lovlydige skatteydere". Den indoktrinerede masse konkurrerer hårdt om, hvem der først og mest højrøstet kan udmelde, at det ALDRIG er okay at modsætte sig "ordensmagten" gennem brug af magt. Ved at gøre dette, demonstrerer de også ubevidst, hvorfor så meget af menneskehedens historie har været plaget af tyranni og undertrykkelse.

I en mere ideel verden ville pansere ikke gøre andet, end at beskytte befolkningen mod tyve og overfaldspersoner, om end det fortsat i en eller anden forstand ville være legitimt at skyde en panser. Imidlertid er der i den virkelige verden blevet udøvet så meget mere uretfærdighed, vold, tortur, tyveri og regulært mord i "ordensmagtens" navn, end der er blevet udøvet på trods heraf [af samme]. For at sætte tingene lidt i perspektiv, så prøv at se en dokumentar eller to omhandlende nogen af de uhyrligheder begået af regimerne under Stalin, Lenin, Formand Mao, Hitler eller Pol Pot, eller hvilken som helst af de andre tyranners regimer i historien. Sæt filmen på pause, når undertrykkerne er ved at genne uskyldige mennesker ind i kreaturvogne, eller er ved at skyde dem ned som de står på kanten af en afgrund, og stil SÅ dig selv spørgsmålet: "Hvornår burde du skyde en panser?" Husk på, at de onde gerninger begået af disse regimer blev begået i "ordensmagtens" navn. Og hvor meget denne konstatering end får folk til at krybe sammen, så ville menneskehedens historie have været meget MINDRE grusom, hvis der havde været MANGE flere "panserdræbere" til stede, for at håndtere disse regimers, statsbaserede lejesoldater.

Folk gør ingen indsigelser, når du pointerer den tyranni, der er foregået i andre lande, men de fleste mennesker har svært ved at anskue deres EGET "land", deres EGEN "regering", og deres EGNE "lovhåndhævere" på nogen form for objektiv måde. Ideen om at modstå "ordensmagten" ved brug af magt er utænkelig for mange, fordi folk er opdraget til at føle en blind loyalitet mod den herskende klasse på det specifikke sted, hvor de lever (også kaldet "patriotisme"), og fordi folk er blevet opdraget til at tro på, at lydighed er en dyd. Folk kan i bogstaveligste forstand ikke TÆNKE på det. Og menneskeheden har lidt forfærdeligt som følge heraf. Det er et bevis på den autoritære indoktrinerings effektivitet, at milliarder af mennesker i historiens løb har tryglet og skreget og grædt i mødet med autoritær uretfærdighed og undertrykkelse, og kun en lille brøkdelen for alvor har løftet en finger for at prøve at STOPPE denne.

Selv når folk kan genkende tyranni og undertrykkelse, taler de stadigvæk for det meste om at "arbejde indenfor systemets rammer" – det same system, der er ansvarlig for denne tyranni og undertrykkelse. Folk vil gerne tro på, at "systemet" før eller siden vil sørge for retfærdighed. Det sidste, folk ønsker at overveje, er, at de burde modstå "på ulovlig vis" – at hvis de ønsker at opnå retfærdighed, så er de nødt til at være "kriminelle" og "terrorister",

som enhver der modsætter sig "lovlig" uretfærdighed automatisk bliver stemplet som. Men historien viser med al tydelighed, at de der kæmper for frihed og retfærdighed næsten altid gør det "på ulovlig vis" – dvs. uden den herskende klasses tilladelse.

Hvis politikere tror, at de har ret til at implementere hvilken som helst lov, de ønsker, og at politiet har den attitude at så længe det bliver kaldt for 'lov', så vil de håndhæve det, hvad skal så forhindre et fuldkomment tyranni? Tydeligvis ikke 'lovgivernes' samvittighed eller deres hyrede slyngler. Ej heller noget valg af politikere eller underskriftsindsamling mod selvsamme. Når tyranni definerer, hvad der udgør "lov", så er det per definition op til "lovbryderne" at bekæmpe tyranni.

Tag hvilket som helst eksempel på magtmisbrug, om det så er den fascistoide "krig mod narko", politislyngelvirksomhed – der efterhånden er helt normalt, de rutineprægede, vilkårlige visitationer i "sikkerhedens" navn (f.eks. i lufthavne, "grænsekontrol" der ikke engang er lokaliseret ved grænsen, "alkoholtjek" osv.), eller af en eller anden grund. Stil så dig selv det ubehagelige spørgsmål: "Hvis det er forkert af disse pansere at udøve disse handlinger, indebærer det så ikke at folket har ret til at MODSÆTTE SIG sådanne handlinger? Det siger sig selv, at det ikke sidder godt på statsbaserede lejesoldater at møde modstand, selv hvis den er ikke-voldelig. Hvis du sætter spørgsmålstejn ved deres ret til at tilbageholde dig, afhøre dig, visitere dig, invadere dit hjem osv., så kan du meget vel blive udsat for elektrisk stød med en strømpistol, fysisk overfald, bortført, placeret i et bur, eller skudt. Hvis en panser beslutter sig for at behandle dig som et husdyr, uanset om han gør det "på lovlig vis" eller ej, da har du normalt kun to muligheder: underkast dig, eller skyd panseren. Du kan ikke yde modstand mod en panser "bare en smule" og komme af sted med det. Han vil altid tilkalde flere af sine medsammentvorne bandemedlemmer, indtil du er underkuet eller død.

Basal logik siger, at du enten har en forpligtelse til at LADE "lovhåndhævere" gøre med dig hvad de vil, eller du har ret til at STOPPE dem fra at gøre hvad de vil, hvilket næsten altid kræver, at du dræber dem. (På høflig vis at henvise fascister til ikke at være fascister har en meget ringe historik [track record].) Overvej den seneste afgørelse fra Indianas (US) højesteret, der erklærede at hvis en panser forsøger at trænge ind i dit hjem PÅ ULOVLIG VIS, så er det ulovlig hvis du gør noget som helst for at stoppe ham. Udover den åbenlyse absurditet ved dette, siden det giver slyngler med politiskilte TILLADELSE til at "bryde loven", og gør det KRIMINELT at forsvare dig selv imod en KRIMINEL (hvis han har et politiskilt), overvej de logiske konsekvenser af den tænkemåde.

Der var engang nogle ord skrevet ned på et stykke pergament (disse ord udgør nu den 4. tilføjelse [en del af den USA'ske forfatning], der sagde at du har ret til at være fri fra urimelige visitationer og konfiskationer udøvet af "regeringen". Hvad betyder dette overhovedet i Indiana i dag? Beskeden fra den herskende klasse er klar og fuldstændig sindssyg. Det centrale er det følgende: "Vi har ikke ret til at in trænge ind i dit hjem uden begrundet mistanke... men HVIS vi trænger ind, så har du ingen ret til at stoppe os, og vi har ret til at anholde dig, hvis du gør et forsøg."

Hvorfor ikke anvende denne logik på de USA'ske borgerrettigheder (Bill of Rights) også? "Du har ret til at sige hvad du vil, men benytter vi os af voldelige midler for at lukke munden på dig, skal du lade os gøre det." (Jeg kan personligt bekræfte, at det er holdningen hos det USA'ske "justitsministerium".) "Du har ret til at besidde våben, men hvis vi forsøger at afvæbne dig på ulovlig vis og ved brug af magt, og du modsætter dig, så har vi ret til at dræbe dig." "Du har ret til ikke at inkriminere dig selv, men når vi tvinger en tilståelse ud af dig (og kalder det en "aftale"), er der ikke en skid du kan gøre ved det." "Hvad hjælper det at have en "rettighed" – hvad betyder termen "rettighed" overhovedet? – hvis du har en forpligtelse til at tillade undertrykkere at krænke dine såkaldte "rettigheder"? Det gør begrebet fuldstændigt meningsløst.

For at være helt ærlig, hvis du har ret til at gøre "A", så betyder det at hvis nogen forsøger at AFHOLDE dig fra at gøre "A" – selv hvis han har et politiskilt og en politikers krusedulle ("lov") på sin side – så har du ret til at bruge enhver form for magt der er nødvendig for at modsætte dig den person. Det er, hvad det betyder at have en umistelig rettighed. Hvis du har den umistelige ret til at sige, hvad du har i tankerne (a la den første tilføjelse i den USA'ske forfatning), så har du ret til at DRÆBE "statslige" aktører der forsøger at lukke munden på dig. Hvis du har den umistelige ret til at være bevæbnet, så har du ret til at DRÆBE "statslige" aktører, der forsøger at afvæbne dig. Hvis du har ret til ikke at blive udsat for urimelige visitationer og konfiskationer, så har du ret til at DRÆBE "statslige" aktører, der forsøger at påføre dig disse.

De som er stolte af at være "lovlydige" bryder sig ikke om at høre dette, og bryder sig ikke om at tænke over dette, men hvad er alternativet? Hvis du IKKE har ret til at modsætte dig uretfærdighed gennem brug af magt – selv hvis uretfærdigheden er kaldet "lov" – så indebærer det logisk set at du har en forpligtelse til at tillade "statslige" aktører at de kan gøre lige hvad de vil med dig, dit hjem, din familie osv. Der er i virkeligheden kun to muligheder: du er en slave, politikernes ejendom, uden rettigheder overhovedet, eller du har med voldelige midler ret til at modsætte dig "statslige" forsøg på at undertrykke dig. Der kan ikke være nogen anden mulighed.

Det siger sig selv, at det i praksis normalt er meget risikabelt for ens helbred at modsætte sig banden kaldet "staten". Men der er stor forskel på at adlyde på basis af selvopholdelsesdriften, hvilket ofte er nødvendigt og rationelt, og så at føle sig moralsk forpligtet til at gå med på hvad som helst den herskende klasse vil have dig til, hvilket er ynkeligt og vanvittigt. De fleste af de ubegribelige uhyrligheder der er hændt i historiens løb har i høj grad været fordi folk "aldrig" svarer på spørgsmålet "Hvornår bør du skyde en panser?" Det korrekte svar er: Når ondskab er "lovligt", bliv kriminel. Når undertrykkelse er indsat som "lov", bliv en "lovbryder." Når dem med politiskilte med voldelige midler følger uskyldige, bliv en panserdræber.

Næste gang du hører om en panser dræbt "i tjenesten", så stop op en gang og overvej den meget reelle mulighed, at i det tilfælde var det måske "lovhåndhæveren" der var den onde, og at det var "panserdræberen" der var den gode. Historisk set viser det sig, at dette oftere har været tilfældet end det modsatte.